İDİL

ÇAĞDAŞ SERAMİK SANATINDA UYGULANMIŞ DENEYSEL YAKLAŞIMLARIN İNCELENMESİ

Ali Cihan KAYALIOĞLU
Araştırma Görevlisi, Mersin Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü, alicihan@mersin.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2511-7251

Kayalıoğlu, Ali Cihan. "Çağdaş Seramik Sanatında Uygulanmış Deneysel Yaklaşımların İncelenmesi". idil, 103 (2023 Mart): s. 316–327.
doi: 10.7816/idil-12-103-04

ÖZ

21. yüzyılın getirdiği teknolojik yeniliklerin insanlık üzerindeki etkisi ile dünyada her alanda inovatif yaklaşımların geliştiğini görmek mümkündür. Sanatın farklı disiplinlerinde eş zamanlı olarak ortaya çıkan postmodernizm, plastik sanatlarda gerek anlatım biçimlerinde gerek malzeme kullanımında alternatif yaklaşımların gelişmesine neden olmuştur. Sanatta özgün ifade biçimindeki arayış ile çağın getirdiği yenilikçi bakış açısı bir araya geldiğinde, deneysel yaklaşımların oluşmasına alan yaratılmıştır. Seramik sanatının zamansız gelenekselliği ve klasik uyarlamalarını takip eden pek çok sanatçı seramiğin geleneksel ifade biçimini ve alışagelmiş görünümünü eserlerinde korurken, birçok sanatçı deneysel yaklaşımlar ve inovatif estetik yoluyla malzemeye anlam katmayı seçmiştir. Bu avangart seramik sanatçılarından bazıları ve bu sanatçıların vizyonu, tekniği ve ifade biçiminin keşfedilmesi bu derleme makalenin amacını oluşturmaktadır. Hazırlanan derlemede, seramik sanatında inovatif malzeme ve teknikler ile elde edilen yaratım ve olgular hakkındaki değerlendirmeler ele alınmıştır. Bu alanda gelişim gösteren sanatçılar ve eserleri bir araya getirilmesiyle seramik sanatında geleneksel biçimin yanında deneysel yaklaşımların görünür olmasına katkı sağlayacağı düşünülmüştür.

Anahtar kelimeler: Çağdaş seramik, seramik sanatı, deneysel yaklaşımlar, inovasyon, postmodernizm

Makale Bilgisi:
Geliş: 15 Ocak 2023 *Düzeltme:20 Şubat 2023* *Kabul: 22 Şubat 2023*

© 2023 idil. Bu makale Creative Commons Attribution (CC BY-NC-ND) 4.0 lisansı ile yayımlanmaktadır.

Giriş

Seramik sanatçıları ve zanaatkarları yüzyıllardır sanat dünyasına istikrarlı bir şekilde katkıda bulunmuştur. Tarih öncesi çömlekçilikten antik Yunan amforalarına, Asya ve Avrupa'da porselenin yükselişinden, İngiltere ve ABD'deki Sanat ve El Sanatları hareketine kadar, seramik gelenekleri uzun zamandır sanatçıları büyüleyerek çalışmalarında yer almıştır. Tarih boyunca gereklilik, dekoratif ve din gibi çeşitli amaçlar için kullanılan seramik bugün dünyanın dört bir yanında, postmodern sanat dünyasında daha önce olmadığı kadar popüler hale gelmiştir (Lesser, 2017).

Bütün plastik sanat dallarında olduğu gibi seramik sanatında da sanatçılar izleyiciyle iletişime geçebilmek için kendi özgün sanatsal yaklaşımlarını belirlemektedirler. Son yüzyıl içerisinde çağdaş seramik sanatında, çalışmaların işlevselliği ve yaratım aşamaları yeniden değerlendirilmektedir. Çağdaş seramikler, işlevsel nesneler olarak değil, bir sanat nesnesi olarak var olmaktadırlar. Bir sanat formu olarak seramik, gelenekle iç içe olsa da teknik ve anlatımında radikal ve yeni olabilmektedir (Herzog, 2016). Bu noktada 1961 tarihli "Yeni Seramik Varlığı" isimli makalesi ile seramik sanatçılarının geleneksel teknikten soyuta doğru hareketini vurgulayan Rose Slivka'nın araştırmaları oldukça önemlidir. Modern seramiğin karmaşık kaynaklarını, çağdaş sanatın daha geniş bağlamına yaygın şekilde yeniden entegrasyonunu ve güçlü seramiklerin doğuşu açısından önemli olduğunu vurgulamıştır. Slivka ayrıca, seramik sanatında en büyük etkinin ısıl yüzey teknolojilerinin kullanılması ile yüzeyde oluşumu kendiliğinden gerçekleşen doku, renk, biçim farklılaşması olduğunu ve seramik sanatında özgün ifadeyi malzemenin doğasının da desteklediğini belirtmiştir. Bununla birlikte, diğer tüm sanat biçimlerinden daha fazla seramikte bir "kaza, tesadüf" geleneği vardır. Kil, elle şekillendirilebilir bir yapıdan, termokimyasal etki ile kendi kendini destekleyen sert bir yapıya muhteşem bir yaratıcı dönüşüm geçirir. Bu dönüşüm sırasında, seramik sanatçısının kontrolü dışında meydana gelebilecek kimyasal değişim, kil ve ısının etkileşiminde meydana gelebilecek tesadüfü olay seramik sanatında deneysel çalışmaları çeşitlendirmektedir (Moon, 2017; Slivka, 1961)

Çağdaş seramik sanatı, yenilikçi çömlekçilikten ceramique nouveau'ya, seramik tasarım teknolojisinden avangard'a ve postmodern'den soyuta kadar çeşitli sanatsal tarzları içermektedir. Günümüzde daha fazla seramik sanatçısının özgün ifade biçimi arayışı ile geleneksel yöntemlerin ve malzemenin sınırlarını genişlettiği görülmektedir. Bu gelişim sanatın farklı disiplinleriyle eş zamanlı olarak gerçekleşmiştir. Diğer sanatlarda da olduğu gibi teknolojinin ilerlemesi ile çağdaş seramik dünyasında da klasik yaklaşımlar ve alışkanlıklara karşı yeni anlam arayan ve deneysel yaklaşımlar öneren sanatçılar yer almaktadır. Hazırlanan bu çalışmada, özgün ifade biçimlerine ulaşmada seramiğin çok yönlülüğünü ve esnekliğini değerlendirerek deneysel yaklaşımlar sunan, seramik sanatına inovatif bir bakış açısı ile bakan ve geleneksel çizginin sınırlarını zorlayan sanatçılar arasından derlenmiş ve yaklaşımları değerlendirilmiştir.

Seramik Sanatında Deneysel Yaklaşımlar

Seramik sanatında deneysel yaklaşımlar, ifade biçimin güçlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilen ve birçok sanatçı tarafından tercih edilen tekniklerdir. Çalışmanın bu aşamasında, seramik malzemede uygulanabilen kırık parçaların girif kolajlanması ve kingsugi gibi birleştirme teknikleri ve yüzeyde görünümü farklı bir materyal (metal, ağaç vb.) veya farklı bir yapıda gibi (yumuşak, hava ile şişirilmiş, çürümüş, küflenmiş vb.) göstermeye yaklaşan trompe l'oeil gibi doku ve sır teknikleri deneysel yaklaşımlar içinde ele alınmıştır.

Sanat tarihi boyunca sanatçıların gerçeği yansıtma isteği 19 yüzyılda Fransa'da ortaya çıkan realizm akımını doğurmuş ve realizm akımından yola çıkarak birçok farklı boyutta gerçek görünüme ulaşma amacıyla sanat akımları oluşmuştur. Fotoğraf teknolojisinin ilerlemesi ve Pop-Art akımı ile 1970'li yıllarda Fotogerçekçilik akımı ve hemen ardından gerçeğin ötesinde bir görselliği amaçlayan ve illüzyonist detaylar içeren Hipergerçekçilik akımı ortaya çıkmıştır. Fotogerçekliğe benzeyen ancak göz yanılsaması yani Trompe l'oeil tekniği uygulanmış hipergerçekçi eserlere doğrudan Trope l'oeil denmektedir. Bu teknik 1970'li yıllardan itibaren seramik sanatında da görülmektedir ve bur türden örneklere hipergerçek veya süper obje denmektedir (Yılmaz, 2022).

Trompe l'œil, üç boyutlu uzayın ve nesnelerin iki boyutlu bir yüzey üzerindeki son derece gerçekçi optik yanılsaması için kullanılan sanatsal bir terimdir. Çoğunlukla resimle ilişkilendirilen Trompe l'oeil, izleyiciyi kandırarak boyanmış nesneleri veya alanları gerçekmiş gibi algılamasını sağlar (Somerville, 2020). Trompe l'oeil tekniği, antikçağlardan beri kullanılan, günümüzde farklı sanat disiplinlerinde yaygın bir şekilde tercih edilen bir anlatım biçimi olarak eserin tasvir edilen kadar gerçekçi ve doğal görünmesini amaçlayan bir tekniktir (Kaya, 2020).

Christopher David White, bu ifade biçiminin çağdaş seramik sanatında önemli örneklerini

sunmaktadır. Eserleri ağırlıklı olarak kilden elle şekillendirme tekniği ile gerçekleştirilmiş ve genellikle çürüyen ahşap parçalarına, paslanmış metale ve çeşitli bozulma aşamalarındaki diğer nesnelere benzeterek işleyen bir trompe l'oeil heykeltraştır. Gerçeküstü veya hiper gerçekçi olarak tanımlanan heykelleri Resim 1-3'te gösterildiği gibi tahtadan yapılmış gibi görünse de aslında seramikten yapılmıştır. Uyguladığı görsel efektler, üstün sanatsal beceri ve modelleme, kalıplama, döküm gibi birçok seramik üretim tekniğini barındırmaktadır (Cowan, 2016; Barnes, 2016).

Görsel 1. Christopher David White, "Human:Nature" isimli solo kişisel sergisinden, 2016

Görsel 2. Christopher David White, "Human:Nature" isimli solo kişisel sergisinden: a) yan görünüm; b) detay görünüm; c) detay görünüm, seramik, 2016

Christopher David White'ın bu çalışmaları, insanlık ve doğa arasındaki ilişkiyi ve her ikisinin de büyüme ve çürüme arasında nasıl sürekli bir akış halinde olduğunu araştırmaktadır (Barnes, 2016).

Görsel 3. Christopher David White, "Human:Nature" isimli solo kişisel sergisinden: a) yan görünüm; b) detay görünüm, seramik, 2016

İsrailli sanatçı Zemer Peled, seramik şeritleri girift formlar halinde birleştirerek, çiçek benzeri heykeller çalışmıştır. Girift (girih), Farsça "düğüm" anlamına gelen, mimari ve birçok el sanatında kullanılan bir terimdir (Kasraei vd., 2016). Peled'in çiçek koleksiyonu incelendiğinde, kırılgan seramik parçalarından oluşan ve buna zıt olacak şekilde narin bir çiçek görünümü alan çalışmalar ile sanatçı, "doğal dünyanın güzelliği ve acımasızlığı" arasındaki ilişkiyi keşfetmeyi amaçlamıştır. Peled, çalışmalarında merdane yardımıyla ilk olarak plakalar hazırlamakta ve sonrasında hazırladığı plakaların sırlı pişirimlerini yapmaktadır. Daha sonra oldukça deneysel bir yaklaşım ile çekiç kullanarak onları küçük parçalara ayırmış ve kırık seramik parçalar ile girift formlar halinde kolajlama yapmıştır (Barnes, 2015).

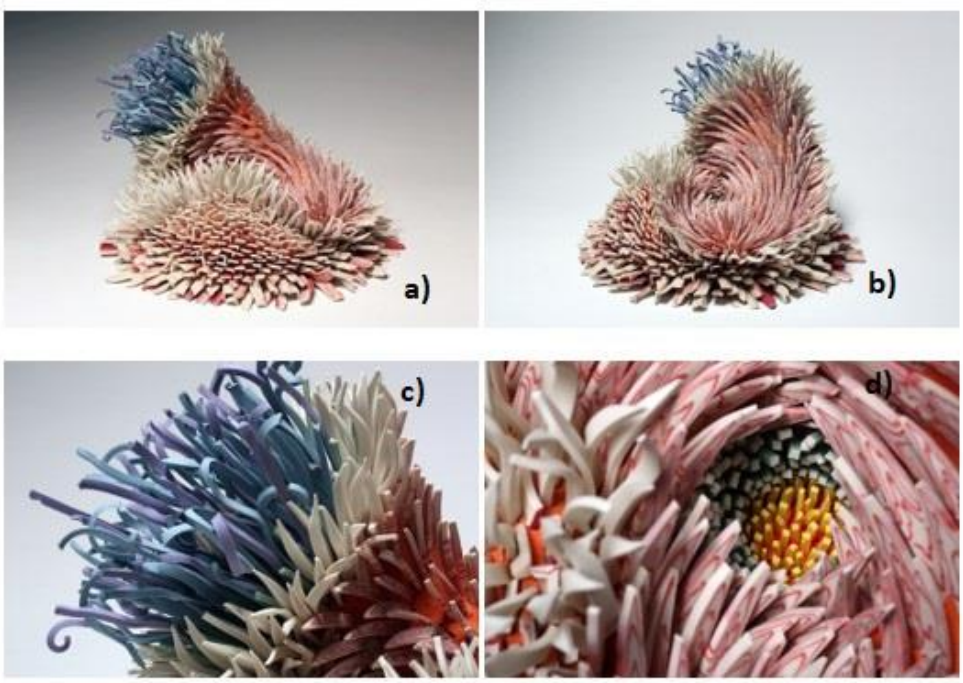

Görsel 4. Zemer Peled, "Deadly Flowers 3": a) yan görünüm, b) arka görünüm, c) detay görünüm, d) detay görünüm, porselen kırıkları, pişmiş kil, 2016

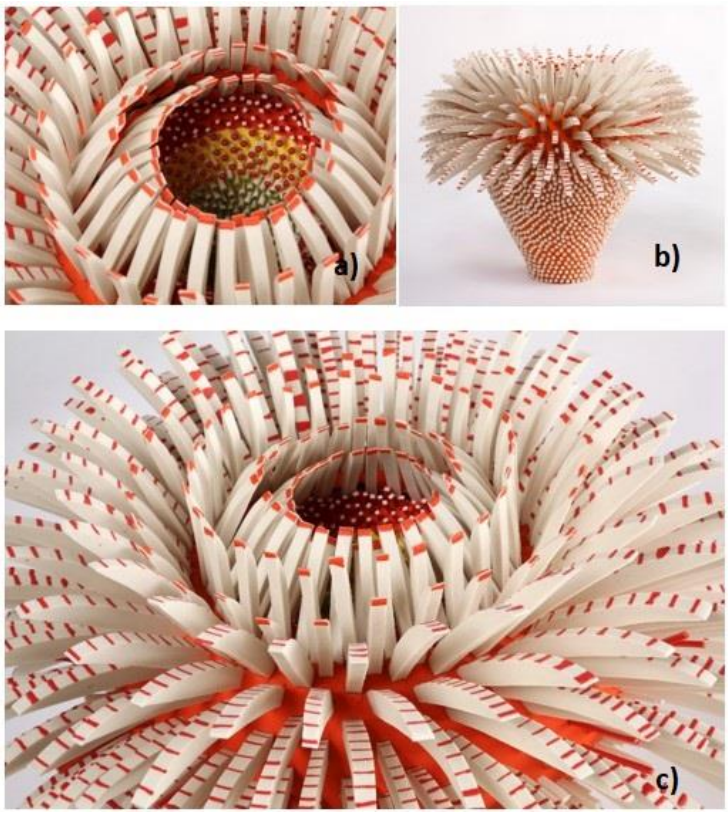

Görsel 5. Zemer Peled, "Untitled 4": a) detay görünüm, b) ön görünüm, c) detay görünüm, porselen, 2016

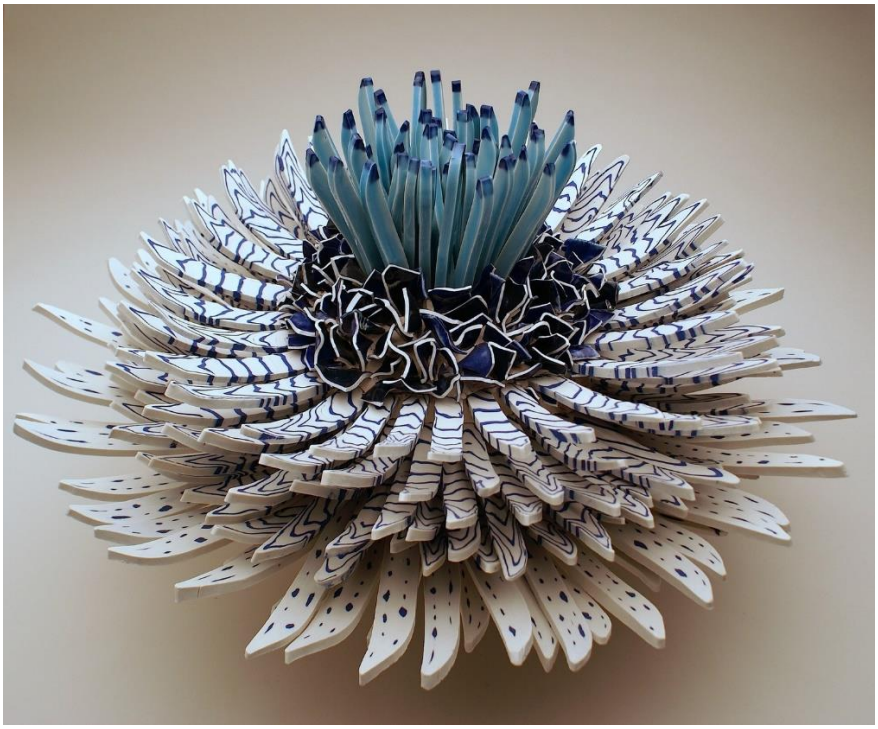

Görsel 6. Zemer Peled, "Single Bloom", porselen kırıkları ve seramik, 2014

Görsel 7. Zemer Peled, porselen kırıkları (Reintjes, 2015)

İsrailli sanatçı Zemer Peled, binlerce seramik parçasını kullanarak güzel açan çiçeklere benzeyen heykeller yapmaktadır. Peled parçaları uzunluklarına, renklerine ve şekillerine göre düzenleyerek, benzer görünen parçalardan bir merkeze birleştirme yaparak bir çiçeğin uzun taç yapraklarını oluşturmuştur.

Peled, üç farklı şekilde bir dizi porselen kırık parçalar oluşturmaktadır. Birincisi, cam şekillendirmede kullanılan bir teknik olan millefiori'yi anımsatan bir işlem kullanarak ince, kil plakalarını yuvarlamaktır. Bunları ıslakken uzun, ince şeritler halinde kesmektedir. Pişirimden sonra, hassas noktalarından uzunluklarına göre kırmaktadır. İkinci bir yöntem, ikiye katlanan ve düz bir renkle sırlanan veya bazen sırsız bırakılan dalgalı levhalar oluşturmaktır. Fırından çıktıklarında, levhaları belirlediği noktalardan parçalamaktadır. Sanatçı çalışmalarında kullanılacak olan birimlerin çeşitliliğini çok geniş tutmaktadır. Bunlar bıçağa benzeyen formlar olabilecekleri gibi sadece elekten geçmiş güzel renklere sahip toz parçaları da olabilmektedir. Son üretim yöntemi ise, erişte veya yırtık, yivli kenarları olan şeritler gibi görünen uzun kil parçalarını sıkarak elde etmektir. Sanatçı bu birimlerle çeşitli karmaşık formlar oluşturmaktadır. Ancak Peled, heykellerini yaratmak için önce binlerce parçanın iliştirildiği merkezi çekirdeği elle şekillendirmektedir (Reintjes, 2015).

Peled' in çalışmaları, görünüş ve dokunuş yoluyla doğanın hem güzelliğini hem de acımasızlığını bir araya getiriyor. Seramikleri bir yandan çiçeklerin zarafetini ve inanılmaz organik yapılarını vurguluyor. Ancak aynı zamanda, bireysel kırıklar keskin, sivri kenarlara sahip olabilir ve yumuşak renkli çiçeklerle tam bir tezatlık oluşturmaktadır. Zemer Peled'in çalışmaları, doğal dünyanın güzelliğini ve acımasızlığını inceliyor. Eserlerin dili, çevredeki manzaralar ve doğa tarafından şekilleniyor ve hafıza, kimlik ve yer temalarıyla da bütünleniyor. Çalışmaları, büyük ölçekli/küçük ölçekli heykeller ve enstalasyonlara dönüştürülen binlerce porselen parçasından oluşmaktadır (Pares, 2021).

Brett Kern, Pop Art akımını uyguladığı seramik heykelleri ile çağdaş seramik sanatında inovatif bir ifade gücü yaratmıştır. Şişirilebilir oyuncaklardan ilham alan seramik eserlerini, parlak yüzeyler, dikişler ve

özenle hazırlanmış kıvrımlarla tamamlanmıştır. Kern'e göre, çocukluktan ilham alan bu sanat koleksiyonu bir tür zaman kapsülü işlevi görmektedir. Kern, seramik üretiminde temel teknik olarak alçı kalıp yöntemi kullanmaktadır. Yumuşak bir dokuya sahipmiş gibi görünen kil dinozorlarıyla, seramik malzemede sır uygulama ve pişirim teknikleri ile şekil ve görünüm ifadesinin değişebilir özelliklerini göstermektedir. Bu göz yanılsamasını yaratmak için Kern, hava dolu bir nesneden beklediğiniz tüm yerlerde, yani dikiş yerlerinde kıvrımlar oluşturmuştur. Dinozorların vücutlarındaki, kollarındaki ve bacaklarındaki minik kırışıklıklar, gerilip çekilen plastik malzemeyi andırmaktadır. Şeffaf sır uygulaması ile bu şişkin görünümlü form bir araya geldiğinde balonsu görünüm sağlanmıştır. Brett Kern, sanatçı ifadesinde, yarattığı eserlerde nesnelerin şekil ve dokularını bir zaman kapsülü gibi kaplayan bir malzeme ile korunduğu hissetmek ve eserlerini fosiller olarak düşünmeyi sevdiğini belirtmektedir (Barnes, 2016).

Görsel 8. Brett Kern, Sol: "Inflatable Dinosaurs", Sağ: "Small T-Rex", 2013

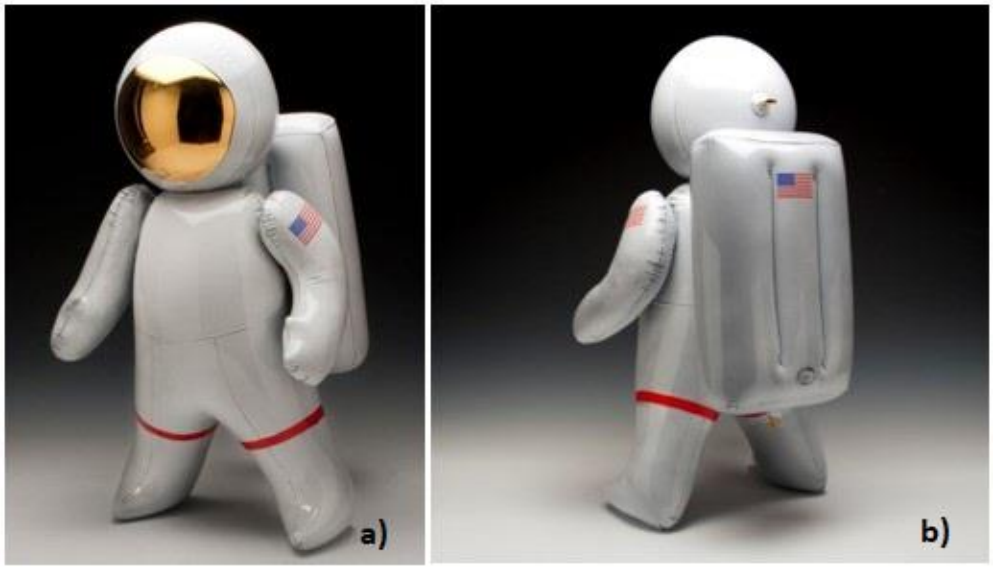

Görsel 9. Brett Kern, "Inflatable Astronaut": a) ön görünüm, b) arka görünüm, 2013

Seramiğin kırılgan doğası, aslında onları zamanın nesneler üzerindeki etkisini kolaylıkla gösterebilen eserler haline getirmektedir. Koreli sanatçı Yee Sookyung, Translated Vase serisiyle bu konseptte eserler üretmektedir (Corey, 2014). Çalışmaları British Museum, Philadelphia Güzel Sanatlar Müzesi ve Seul Sanat Müzesi koleksiyonlarında yer alan saygın sanatçı, 2002 yılından bu yana atık seramik parçalarını birleştirme ve kolajlama gibi deneysel bir teknik ile yeniden kullanarak teker teker bir araya getirmiştir (Chang-Hyun ve Heon-Gook, 2015).

Görsel 10. Yee Sookyung, "I am not the only one but many", seramik ve porselen parçalar, 2020

Görsel 11. Yee Sookyung, "Translated Vase_2019 TVCW 2, Whisper Only to You" serisinden: a) ön görünüm b) detay görünüm, seramik ve porselen parçalar, 2019

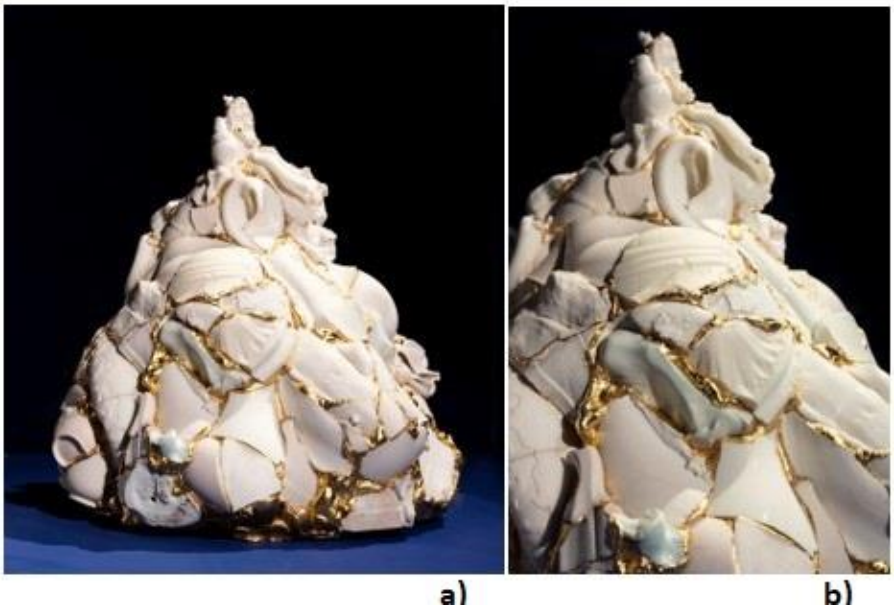

Görsel 12. Yee Sookyung, "Translated Vase Special Edition of Napoli_2019 TVSN 1: a) ön görünüm b) detay görünüm, Museo e Real Bosco di Capodimonte'nin 18. yüzyıl porselen parçaları, 2019

Yee Sookyung, Resim de görülen Translated vase special edition of Napoli 2019 TVSN 2 eseri ile 18. Yy a ait porselen parçalarının epoksi, plaster ve polistiren ile yeniden bir araya getirilmesi ile üretilmiştir. Sanatçı hem büyük hem de küçük ölçekli heykelleri bir araya getirerek çatlakları 24 ayar altınla kapatıyor; bu, geleneksel Japon kintsugisine benzer bir işlem olarak dikkat çekmektedir[1].

Kintsugisi, kelime anlamı olarak kin:altın, tsugi:birleştirmek anlamına gelen bir Japon sanatıdır. Seramiklerin kırıldıkları yerlerden altın tozu ve reçine karışımı ile tamir edildiği, amacı kırılmış bir objeyi tamir ederek orijinal halini yakalamak yerine kusurlu olduğu noktalarının ve kırıklıkların güzelliğini gösterebilmektir (Kanışkan, 2018). Kintsugide, kırıkların güzelleştirilerek, üzerini kapamadan tamir etmek ve onları bilmek ve hatırlamak felsefesine sahiptir (Saito, 2022). Geleneksel bir yaklaşım olan kintsugi, Sookyung tarafından seramik parçaların geri dönüşümünde inovatif bir yaklaşım ile kullanılmıştır. Altın aynı zamanda parlak, sırlı seramikler için görsel olarak canlandırıcı bir tamamlayıcıdır ve bize atılabilecek bir şeyin genellikle daha güzel bir şeye dönüşebileceğini hatırlatır (Yüksel, 2019). Yarıkları vurgulayarak, Sookyung her bir parçaya dikkat çekiyor, altın dereler gibi akıyor. Eski Kore seramiği hakkında bir diyalog yaratmak istemeyen sanatçı için eserin gövdesi farklı bir anlam taşıyor. "Bu çalışma, insanları acının üstesinden geldikçe daha olgun ve güzel hale getiren bir yaşam mücadelesinin metaforu olabilir" diye paylaşıyor. Çatlaklar oluştukça, boş alanın yerini alan şey genellikle daha önce var olandan daha değerlidir (Fernandez-Gomez, 2019).

[1] https://www.yeesookyung.com/whisper-only-to-you-capodimonte

Sonuç

Bugün gelişen teknoloji, değişen ve yenidoğan sosyokültürel normlar, toplumlararası etkileşimin artması ile eş zamanlı olarak birçok çağdaş sanat dalında sanat anlayışının ve beklentilerin değişmesine, dolayısıyla sanatçıların yaratım süreçlerinde inovatif ve kompozit yaklaşımlar oluşturmasına neden olmaktadır. Geleneksel yaklaşımı zengin olan seramik sanatı da postmodernizm etkisi ile alternatif ifade biçimlerinin gelişmesine ve yenilik arayışına kapılarını açmıştır. Çağa ait toplumsal soru ve yaklaşımlar ile büyüyen, yoğrulan ve olgunlaşan toplum, değişen fikirlere ve algılara sahip bireyler ve sanatçılar yaratmaktadır. Böylece çağdaş sanatçılar değişen algılarına ve düşüncelerini aktarmak için yeni ifade biçimleri aramaktadır.

Seramik, doğası gereği sahip olduğu esneklik ve uyumluluk ile varoluşundan beri çeşitli amaçlara hizmet eden objelerin, birbirinden farklı tekniklerle üretilmesinde kullanılmıştır. Gerek farklı malzemeler ile uyumu gerek üretim tekniklerine ve ekipmanlarına ve ayrıca elle şekillendirmeye uyumu, seramik heykellerin ve ürünlerin oluşturulmasında birçok alternatif sunmaktadır. Son yüzyılda şekillendirme, doku işleme ve sırlama teknikleri açısından seramik malzemenin deneyselliği birçok sanatçı tarafından ortaya konmuştur. Aslında bu durum seramik malzemenin üretim süreci ve malzeme yapısı ile ilişkilidir. Seramik sanatında uzun yıllardır uygulanmakta olan geleneksel yöntemler de o dönemki deneysel yaklaşımlar ile oluşturulmuş ve özellikle sırlama ve pişirim gibi doğadaki kimyasal bileşenlerin ısı etkisi ile dönüşümünü içeren seramik pişirim adımında birçok teknik keşfedilerek geliştirilmiştir. Seramik sanatçılarının ifade biçimi arayışında seramiğin teknoloji ve deneye yatkın yapısı nedeniyle gelecek yıllarda da geleneksel yaklaşımların sınırlarını zorlamaya ve yeni yaklaşımları denemeye devam edeceği tahmin edilebilir.

Kaynaklar

Barnes, Sara. Exquisite Sculptural Blooms Made with Thousands of Ceramic Shards. My Modern Met. https://mymodernmet.com/zemer-peled-ceramic-shard-sculptures/ adresinden erişildi. 2015

Barnes, Sara. Sculptor Expertly Fools the Eye with Surreal Ceramics That Look Like Wood. My Modern Met. https://mymodernmet.com/christopher-david-white/ adresinden erişildi. 2016

Barnes, Sara. Inflatable Dinosaur Toys Are Actually Expertly-Crafted Ceramic Sculptures. My Modern Met. https://mymodernmet.com/brett-kern-ceramic-inflatable-sculptures/ adresinden erişildi. 2016

Chang-Hyun, B & Heon-Gook, L. Allegorical impulse of contemporary Korean artists. Ceramics Art and Perception, (101), 106-110. 2015

Corey, Frederick C. When Performance Brings Us Through. Text and Performance Quarterly, 34(2), 123-124. 2014.

Cowan, Katty. Incredible Sculptures That You'd Mistake for Wood are Actually Crafted from Clay. Creative Boom. https://www.creativeboom.com/inspiration/incredible-sculptures-that-youd-mistake-for-wood-are-actually-crafted-from-clay/ adresinden erişildi. 2016.

Fernández-Gómez, Maria Rosa. Transboundary Aesthetics in Korean Women Artists. Bildiri. 21. ICA (International Congress of Aesthetics), Belgrad Üniversitesi, Temmuz. 2019.

Herzog, Naida. Contemporary Ceramic Art-the Return and the Appeal of Clay. https://www.widewalls.ch/magazine/contemporary-ceramic-art adresinden erişildi. 2016.

Kanışkan, Ece. Kintsugi: Yara izlerinin güzelliği. Ulakbilge Sosyal Bilimler Dergisi, 6(21), 161-178. 2018.

Kasraei, MH., Nourian, Y. & Mahdavinejad, M. Girih for Domes: Analysis of Three Iranian Domes. Nexus Network Journal, 18, 311–321. 2016.

Kaya, Yunus. Sanatta trompe l'oeil tartışmaları: William M. Davis'in "Bir Tablo Arkası" ve Andy Warhol'un "Brillo Kutusu" örnekleri. Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 111, Aralık 2020, s. 351-367. 2020.

Lesser, Casey. These 20 Artists Are Shaping the Future of Ceramics https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-20-artists-shaping-future-ceramics https://mmaa.org/crafthorizons_4/ adresinden erişildi. 2017

Moon, Courtenay. The New Zeitgeist of Contemporary Ceramics. Sotheby's Institute of Art. https://www.sothebysinstitute.com/news-and-events/news/new-zeitgeist-of-contemporary-ceramics adresinden erişildi. 2017.

Pares, Gregorik Javier Bermudez. Moulds: Recipe Secrets Searching for Transparency. Doctoral dissertation, Universidade NOVA de Lisboa. 2021.

Reintjes, Brandon. Zemer Peled: Harsh Terrain. Ceramics Art and Perception, (100), 3-7.https://www.markmoorefineart.com/attachment/en/581c5e0c84184e51358b4568/Press/581c5eb584184e51358b8254 adresinden erişildi. 2015.

Saito, Yuriko. Aesthetics of Visible Repair: The Challenge of Kintsugi. In Repair (pp. 58-65). Routledge. 2022

Slivka, Rose. The New Ceramic Presence. Craft Horizons 21, no:4, 31-37. https://mmaa.org/crafthorizons_4/ adresinden erişildi. 1961.

Somerville, Kristine. Trompe l'oeil: The Art of Deception. The Missouri Review, 43(4), 141-159. 2020.

Yılmaz, Seyhan. Trompe l'oeil Tekniği ile Doğa Estetiğine Öykünen Seramik Ağaçlar. Sanat Tarihi Dergisi, 31(1), 1-21. 2022.

Yüksel, Oya Aşan. Çağdaş seramik sanatında yapıbozum. İdil Dergisi, https://www.idildergisi.com/makale/pdf/1551348517.pdf 8(54), 253-262. 2019.

Görsel Kaynaklar

Görsel 1: https://mymodernmet.com/christopher-david-white/ Erişim tarihi: 09.01.2023

Görsel 2: https://mymodernmet.com/christopher-david-white/ Erişim tarihi: 09.01.2023

Görsel 3: https://mymodernmet.com/christopher-david-white/ Erişim tarihi: 09.01.2023

Görsel 4: https://www.zemerpeled.com/deadly-flowers-3-1/ Erişim tarihi: 09.01.2023

Görsel 5: https://www.zemerpeled.com/work#/untitled-4-3/ Erişim tarihi: 09.01.2023

Görsel 6: https://www.zemerpeled.com/work#/single-bloom/ Erişim tarihi: 26.01.2023

Görsel 7: Reintjes, Brandon. Zemer Peled: Harsh Terrain. Ceramics Art and Perception, (100), 3-7. 2015.

Görsel 8: https://mymodernmet.com/brett-kern-ceramic-inflatable-sculptures/ Erişim tarihi: 10.01.2023

Görsel 9: https://blackbookgallery.com/artists/brett-kern/ Erişim tarihi: 10.01.2023

Görsel 10: https://www.yeesookyung.com/i-am-not-the-only-one-but-many Erişim tarihi: 12.01.2023

Görsel 11: https://www.yeesookyung.com/whisper-only-to-you-capodimonte Erişim tarihi: 12.01.2023

Görsel 12: https://www.yeesookyung.com/whisper-only-to-you-capodimonte Erişim tarihi: 12.01.2023

INVESTIGATION OF EXPERIMENTAL APPROACHES IN CONTEMPORARY CERAMIC ART

Ali Cihan KAYALIOĞLU

ABSTRACT

With the impact of the technological innovations brought by the 21st century on humanity, it is possible to see that innovative approaches have developed in every field in the world. Postmodernism, which emerged simultaneously in different disciplines of art, has led to the development of alternative approaches in plastic arts such as sculpture and ceramics, both in terms of expression and in the use of materials. When the search for original expression in art and the innovative perspective brought by the age come together, a space has been created for the formation of experimental approaches. While many artists who follow the timeless traditionalism and classical adaptations of ceramic art preserve the traditional expression and conventional appearance of ceramics in their works, many artists have chosen to add meaning to the material through experimental approaches and innovative aesthetics. Exploring some of these avant-garde ceramic artists and their vision, technique and expression forms the purpose of this compilation article. In the prepared compilation, evaluations about the creations and phenomena obtained with innovative materials and techniques in ceramic art were made by bringing together the artists and their works that developed in this field, and it was thought that it would contribute to the visibility of experimental approaches in addition to the traditional form in ceramic art.

Keywords: Contemporary ceramics, ceramic art, experimental approaches, innovation, postmodernism